4 Απριλίου 2012

Πρόστιμο 71 εκατομμυρίων ευρώ από την Commission για οινοποίηση σταφυλιών τριπλής χρήσης

Η ιστορία επαναλαμβάνεται πλέον σαν αστείο. Δεν αρκούσε η οικονομική κρίση και οι δραματικές επιπτώσεις της στον Έλληνα φορολογούμενο, τώρα ο τελευταίος καλείται να επωμισθεί ακόμη ένα οικονομικό βάρος. Στην Commission ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες επιβολής προστίμου 71 εκατομμυρίων ευρώ, αφού οριστικά γνωμάτευσε ότι σταφύλια που προορίζονταν για σταφιδοποίηση, εισήλθαν στον τομέα οίνου παράνομα.

Οι έλεγχοι αφορούσαν το 2007, όταν για μια ακόμη φορά μειώθηκε κατά 80% (!!!) το plafon παραγωγής σταφίδας, εξ' αιτίας ανύπαρκτων μετεωρολογικών φαινομένων. Είναι γεγονός ότι για πολλοστή φορά με αιτιολογία την επέλευση αρνητικών καιρικών φαινομένων για την αποξήρανση της σταφίδας, το ελάχιστο plafon παραγωγής μειώνεται και η αιτιολογία αυτή απορρίπτεται από τους ελεγκτές της Commission, που μετά από έρευνα των μετεωρολογικών στοιχείων διαπιστώνουν ότι δεν συντρέχει κατ' ουσία κανένας τέτοιος λόγος.

Σε συνδυασμό με το ότι από τους ελέγχους σε αμπελουργούς κατόχους αμπελοτεμαχίων που προορίζονται για παραγωγή ξηρής σταφίδας, διαπιστώθηκε εισκόμιση μέσω Δηλώσεων Συγκομιδής σταφυλιών (Σουλτανίνας και Κορινθιακής Σταφίδας) σε οινοποιεία, η γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας της Commission ήταν καταπέλτης αφού αποδέχθηκε την εισήγηση των ελεγκτών ότι ο FEOGA υπέστη ζημία από 25% έως 100% των περιπτώσεων σε συγκεκριμένο νομό της χώρας, αφού σε ορισμένες περιπτώσεις (Μαυροδάφνη) η ποικιλία Κορινθιακή, μπορεί να οινοποιείται.

Να τονισθεί ότι το 2007 δεν είχε ακόμη αποδεσμευθεί η παραγωγή ξηρής σταφίδας από την ενίσχυση, οπότε ο κάθε αμπελουργός θα έπρεπε να αποξηραίνει ολόκληρη την παραγωγή του χωρίς να έχει δικαίωμα να την διακινήσει ούτε για νωπή χρήση, υποχρέωση που δεν υπάρχει σήμερα.
Δεν ισχύει όμως το ίδιο για τον οινικό τομέα αφού ο σχετικός κανονισμός που τον διέπει απαγορεύει την είσοδο τέτοιων σταφυλιών και γιατί επιδοτούνται αλλά και γιατί δεν διαθέτουν δικαιώματα φύτευσης. Η διαδικασία επιβολής προστίμου (καταλογισμού), ολοκληρώθηκε στην συνεδρίαση της Διαχειριστικής Επιτροπής Οίνου στις 22 Μαρτίου 2012, στις Βρυξέλλες.

Αυτό που απομένει σήμερα είναι η κοινοποίηση του προστίμου στο Ελληνικό Δημόσιο και το ερώτημα που παραμένει επίκαιρο με τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που έχει πληρώσει σωρευτικά ο Έλληνας φορολογούμενος την τελευταία δεκαετία για το ίδιο θέμα, είναι και η χρηματοδότηση πολιτικών που θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν από το ΥΑΑΤ που επικαλείται οικονομική στενότητα, λόγω κρίσης από την αποφυγή τέτοιων προστίμων.

Δεν αρκεί δηλαδή ότι έχουν δημιουργηθεί αμπελοκαλλιέργειες δυο ταχυτήτων (οινοστάφυλα-Σταφίδες), πληρώνουμε πρόστιμα για να συντηρήσουμε τα «κακώς κείμενα» στο βωμό των εκλογικών ισορροπιών, θυσιάζοντας ένα προϊόν που έχει ταυτότητα και για το λόγο αυτό εξαγωγικό προσανατολισμό. Μόνο που η ταυτότητα μερικές φορές είναι «πλαστή», αφού το περασμένο φθινόπωρο το ΣΔΟΕ διαπίστωσε παραβάσεις, που νοθεύουν το ελληνικό κρασί.

Μετά αναλογιζόμαστε για το τι φταίει και η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων, στο εξαίρετο εδαφοκλιματικό περιβάλλον της Ελλάδας δεν είναι επαρκής για την κατάκτηση των αγορών.
Προφανώς διαφέρει το «Αγιωργήτικο» κρασί από το κρασί με Κορινθιακή σταφίδα και το κρασί των Προστατευόμενων Γεωγραφικών Ενδείξεων από αυτό της Σουλτανίνας, χώρια τη ζημιά που υφίστανται οι αμπελουργοί που καλλιεργούν σταφύλια για κρασιά.

Αθάνατη Ελλάδα.